

FRANCISZEK ADAMSKI (1914-1980)

Urodził się 2 kwietnia 1914 roku w Dusinie. Syn Jana i Michaliny z domu Radoła. W 1928 roku w Dusinie ukończył Szkołę Powszechną. Do 1931 roku przebywał w domu rodzinnym. Od 1 czerwca tego roku do 14 marca 1937 roku pracował w Tartaku Franciszka Polaszka w Gostyniu.

15 marca 1937 roku powołany został do czynnej służby wojskowej, którą odbył w 86. pułku piechoty w Mołodecznie. 25 września 1938 roku został przeniesiony do rezerwy. Po powrocie z wojska nadal pracował u Polaszka. W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany do 68. pułku piechoty jako zwiadowca. Brał udział w kampanii wrześniowej, m.in. w walkach nad Bzurą i w Puszczy Kampinoskiej. 23 września na przedpolach Warszawy dostał się do niewoli niemieckiej. Początkowo przebywał w obozie przejściowym w Żyrardowie, a następnie został wywieziony do Stalagu VI F w Köln. We wrześniu 1940 roku zwolniono go z niewoli i do kwietnia 1945 roku przebywał w Niemczech na robotach przymusowych. Do kraju powrócił w maju 1945 roku.

We wrześniu 1947 roku podjął pracę w Cukrowni w Gostyniu, początkowo jako robotnik, a od 1 sierpnia 1953 roku na stanowisku brygadzysty kotłowni. 7 sierpnia 1950 roku w Gostyniu zawarł związek małżeński z Jadwigą Stefańską. W latach 1956-1960 był radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu.

Zmarł 5 lipca 1980 roku i pochowany został na cmentarzu parafialnym w Gostyniu. Posiadał odznaczenia: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1979), Srebrny Krzyż Zasługi (1964), Medal „Zwycięstwa i Wolności 1945” (1977).